Zalán Tibor

ZENIT

Remeg a gyertya lángja,
dereng a fény a borban.
Elülök itt magamban,
mélyen a férfikorban.

Zenitre áll a csillag,
így őrködik felettem.
Bor olvad szét a számban,
ő mosolyog helyettem.

Remeg a félhomály kint,
töltök magamnak újra,
mosolygok már a semmin,
mosolygok rá a múltra…

Megcsillan a csillag a borban,
megremeg a semmi lángja.
Lépéseket hordoz az éjjel,
valaki jár, de senki se látja,
valaki jön, de senki se várja,
valaki elmegy, dereng a válla,
átdereng az éjhomályba…

(Székelyföld, 2005/12.)

Zalán Tibor 1954-ben született Szolnokon. Verset, prózát és drámát egyaránt ír. József Attila-díjas.